

Κύπρου Γεώργιος: Οφείλουμε να ακολουθήσουμε την γραμμή του Μακαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Με την ευκαιρία της σημερινής επετείου των 46 χρόνων από την κοίμηση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ', ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, συναγωνιστές και φίλοι του μιλούν στο ΚΥΠΕ για το Μακάριο, για την μεγαλοπρέπεια που τον χαρακτήριζε αλλά και για την συναρπαστική ζωή του φλογερού ιεράρχη.

Το μήνυμα ότι οφείλουμε να ακολουθήσουμε την γραμμή του Μακαρίου, τις εθνικές υποθήκες του για να μπορέσουμε να ελευθερώσουμε τον τόπο μας έστειλε ο **Μακαριώτατος κ.κ. Γεώργιος**, προσθέτοντας πως η μορφή του, στέκει πάντα καθοδηγητική για όλους εμάς.

Μοναδική μορφή για την Εκκλησία της Κύπρου

Ο Αρχιεπίσκοπος ανέφερε στο ΚΥΠΕ πως ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος υπήρξε μια

μοναδική μορφή για την Εκκλησία της Κύπρου αλλά και για την Πολιτεία, προσθέτοντας πως είναι εκείνος ο οποίος με τους αγώνες του, έβγαλε τον λαό του από την δουλεία προς την ελευθερία. Ήταν είπε εκείνος “ο οποίος έθεσε το οικοδόμημα της Εκκλησίας, ύστερα από μια ταλαιπωρία πολλών χρόνων, σε υγιή θεμέλια”.

Δυστυχώς παρατήρησε, οι εσωτερικές έριδες και η χούντα των Αθηνών δεν τον άφησαν να ολοκληρώσει το έργο του και μάλιστα κατέστρεψαν το έργο το οποίο έκανε.

Ερωτηθείς κατά πόσο ο πρώτος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κατάφερε να ενώσει τους Κύπριους, ο Μακαριότατος ανέφερε πως “ναι κατά ένα μεγάλο ποσοστό αν κρίνουμε και το ποσοστό το οποίο τον ψήφιζε”. Αυτό πρόσθεσε, σημαίνει ότι ένωνε τους Κυπρίους. Αλλά συνέχισε, όταν παρουσιάστηκαν η χούντα των Αθηνών και η προδοσία οδήγησαν στην καταστροφή. Ενδεικτικά σημείωσε, πως, “ δεν χρειάζονται πολλοί για να κάνουν κακό”.

Κληθείς να σχολιάσει κατά πόσο μπορεί να συνδυαστεί η εκκλησιαστική και η πολιτική ιδιότητα όπως συνέβη και στην περίπτωση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου ο Μακαριότατος ανέφερε “ βεβαίως ήταν εθνική πολιτική που έκανε και όχι απλώς πολιτική”.

Ήταν συνέχισε, εθνικός ηγέτης ο οποίος ηγήθηκε του λαού του στον αγώνα για την απελευθέρωση και έπρεπε να θέσει και τα θεμέλια της νέας Δημοκρατίας.

Όσον αφορά την συνθήκη της Ζυρίχης, και ερωτηθείς σχετικά ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου είπε πως ήταν μια αδήριτη ανάγκη.

Σημείωσε, “η διχοτόμηση της Κύπρου, η τουρκοποίηση της Κύπρου και έπρεπε να δεχτούμε κάποια πράγματα και κάτω από την πίεση της ελληνικής κυβέρνησης και των άλλων που μας συμβούλευαν για αυτό το πράγμα και έπρεπε με κόπο αλλά και με τέχνη να οδηγηθούμε ύστερα στην τροποποίηση εκείνων των συμφωνιών” .

Τα μηνύματα που στέλνει η διαδρομή του Μακαρίου είναι ξεκάθαρα

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου σημείωσε πως αν αφήνονταν ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος θα μπορούσε να κάνει αυτό το πράγμα, ωστόσο τόνισε δεν τον άφησαν η χούντα και τα ξένα συμφέροντα.

Επεσήμανε πως τα μηνύματα που στέλνει η διαδρομή του Μακαρίου είναι

ξεκάθαρα: η εμμονή στις αρχές θα καρποφορήσει και δεν πρέπει να αποδεχόμαστε τα τετελεσμένα της εισβολής και της βίας, γιατί αν τα αποδεχτούμε σημαίνει ότι τα μονιμοποιούμε και τα νομιμοποιούμε και δεν θα έχουμε την δυνατότητα να τα αλλάξουμε μετά.

Ο Μακάριος, τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, λέει ότι **“ χρειάζεται αγώνας εμμονή στις αρχές και το δίκαιο στο τέλος θα κατισχύσει”**, κατέληξε.

Ο πρόεδρος της Οργάνωσης Αντιστασιακών Πάφου για τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο

Ο πρόεδρος της Οργάνωσης Αντιστασιακών Πάφου, Ανδρέας Θεοδώρου, ανέφερε στο ΚΥΠΕ πως η πρώτη επαφή του με τον Μακάριο ήταν η περίοδος που ήταν φοιτητής, στο πλαίσιο της επιτροπής διαχείρισης ειδικών θεμάτων των φοιτητών όπου είχε συναντήσεις μαζί του. Εκείνο που έκανε πάντα εντύπωση συνέχισε, ήταν η μεγαλοπρέπεια που τον διέκρινε όταν τον αντιμετώπιζες. Ένα άλλο στοιχείο του, θυμάται ο κ. Θεοδώρου, ήταν πως πάντοτε είχε ξεκάθαρες θέσεις. Ιδιαίτερα όσον αφορά τα τελευταία γεγονότα ήταν ηλίου φαεινότερο και αυτό δεν άφηνε να μην το επισημάνει προς τους αντιφρονούντες, όπως είπε, ότι το ενδεχόμενο μιας ανατροπής της συνταγματικής τάξης θα ήταν η αφορμή για την Τουρκία να εισβάλει στην Κύπρο όπως έγινε. Στην τελευταία του ομιλία μέσα στον Ιούνιο του 1974 στα αποκαλυπτήρια της προτομής του Διονυσίου Σολωμού στην Πάφο ήταν κατηγορηματικός και εμφαντικός στο ότι η Τουρκία караδοкеί για να κάνει εισβολή στην Κύπρο.

Αργότερα προέκυψε το θέμα του εθνικού μετώπου και της ΕΟΚΑ Β όπου διαφάνηκε, η συνωμοσία στόχο είχε να ανατρέψει την συνταγματική τάξη και τον Μακάριο. Όταν έγινε το πραξικόπημα – παρόλες τις συμβουλές , προτροπές και επισημάνσεις ότι η Τουρκία караδοкеί για να κάνει εισβολή στην Κύπρο – μετά την διάσωση του και την μετάβαση του στην Πάφο κατέληξε στην Ιερά Μητρόπολη Πάφου. Εκεί ,όπως είπε ο κ. Θεοδώρου, μετά την εξαγγελία του διαγγέλματος του έκανε διάφορες σκέψεις και προβληματισμούς για το τι μέλλει γενέσθαι , και τι θα κάνει ο ίδιος.

Εμείς τόνισε “σαν αντιστασιακοί είχαμε πάρει απόφαση να μην παραδοθούμε στους πραξικοπηματίες και να βγούμε στο βουνό. Είναι χαρακτηριστικό είναι ότι ο Μακάριος επέμενε να έρθει μαζί μας”.

Μετά από έντονες πιέσεις από παράγοντες από τον Μίκη Τεμπριώτη που ήταν αρχηγός τους από τον μακαριστό βουλευτή Κυριάκο Παπαδημητρίου , από τον τότε Έπαρχο Πάφου Κώστα Στεφανίδη και άλλους παράγοντες, υπαναχώρησε και άλλαξε την απόφαση του αποφασίζοντας να μεταβεί στο εξωτερικό.

Από τη στιγμή που θα χανόταν ο Μακάριος, ο ρους της ιστορίας θα ήταν διαφορετικός για την Κύπρο, συμπλήρωσε.

Τελικά πείστηκε και έγινε η αναχώρηση του την Τρίτη το απόγευμα στις 16 Ιουλίου μετά από διαβουλεύσεις με τα Ηνωμένα Έθνη. Η αναχώρηση έγινε από το στρατόπεδο με ελικόπτερο δίπλα στο σημερινό Δασούδι. Στην περίοδο την προπραξικοματική όταν ήταν ορατός ο κίνδυνος εκδήλωσης πραξικοπήματος, εμείς συνέχισε, « με αρχηγό τον Μίκη Τεμπριώτη που ήταν ο ΓΓ της Ένωσης

Αγωνιστών τον πείσαμε να συλλάβουμε τους Έλληνες αξιωματικούς για να γλυτώσουμε τα χειρότερα».

Ο Μακάριος συνέχισε ο κ. Θεοδώρου, δεν πίστευε ότι θα κάνουν Έλληνες αξιωματικοί πραξικόπημα. “Εμένα”, έλεγε, “μπορεί να με σκοτώσουν αλλά δεν πιστεύω οι Έλληνες αξιωματικοί να καταστρέψουν την Κύπρο “. Είναι εδώ που έπεσε έξω, ανέφερε ο συνομιλητής μας.

Η εποχή Μακαρίου συνέχισε, “ήταν μια ταραχώδης περίοδο γιατί ήταν αμέσως μετά την ανεξαρτησία και δεν είχαν καταλαγιάσει όλα που είχαν επισυμβεί προηγουμένως”.

Μια νεότερη Δημοκρατία έχει τα προβλήματα της προσπαθούσε να κάνει συγκεκρισμό θέσεων και απόψεων υπήρχαν όμως και οι αντιφρονούντες και οι εκτελούντες οδηγίες και υλοποιούσαν σχεδιασμούς ξένων συμφερόντων, κατέληξε.

Στις 15 Ιουλίου το 1965, επεσήμανε ο κ. Θεοδώρου, “είχε γίνει το βασιλικό πραξικόπημα και η ανατροπή του Γιώργου Παπανδρέου και μπήκαν όλες οι υπηρεσιακές κυβερνήσεις που στο τέλος με τα ανεβοκατεβάσματα οδήγησαν το 1967 στο πραξικόπημα της χούντας και την κατάληψη της εξουσίας από τον Παπαδόπουλο και την παρέα του”, συμπλήρωσε.

Επιπρόσθετα ο κ. Θεοδώρου αναφέρθηκε και στην ανεκτίμητη προσφορά του Αρχηγού της Αντίστασης Μίκη Τεμπριώτη ο οποίος είχε δημιουργήσει μια άρτια οργανωτική δομή στην Ένωση Αγωνιστών η οποία με την εκδήλωση του πραξικοπήματος έδρασε αστραπιαία και οργανωμένα εξουδετερώνοντας τα πέντε στρατόπεδα της Πάφου και συλλαμβάνοντας τους Έλληνες αξιωματικούς που ήταν εμπλεκόμενοι στο πραξικόπημα.

Προϊόντος του χρόνου με την αποκάλυψη εγγράφων και στοιχείων, αποδεικνύεται ότι οι ψευδολογίες για τον Μακάριο καταρρίπτονται η μία μετά την άλλη, κατέληξε ο κ. Θεοδώρου.

Ο Ευθύμιος Αναστασίου στρέφει τις μνήμές του πίσω

Ο Επίτιμος πρόεδρος του Πολιτιστικού Κέντρου Εθνάρχη Μακαρίου του Γ' Παναγιάς, Ευθύμιος Αναστασίου στρέφει τις μνήμες του πίσω, τότε που γνώρισε τον Μακάριο, όταν ήταν μικρός μαθητής και έρχονταν στην Παναγιά με το ελικόπτερο, που τους αγκάλιαζε και τους φιλούσε. Ήταν” είπε, “ απλός άνθρωπος που αγαπούσε τα παιδιά και τη γενέτειρα του την Παναγιά, αλλά και την πατρίδα του “. Ο κ. Αναστασίου ανέφερε πως για 32 χρόνια διετέλεσε πρόεδρος του Πολιτιστικού Ιστορικού Κέντρου Εθνάρχη Μακαρίου του Γ Παναγιάς .

Γνωρίσαμε και αγαπήσαμε είπε τον Μακάριο, **“σαν εκκλησιαστικό και πολιτικό ηγέτη και του άξιζε να κάνουμε κάτι ώστε να μείνει η μνήμη του άσβεστη και να τιμάται συνέχεια”**. Εκδηλώσεις συνέχισε, διοργάνωσαν τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό ως Πολιτιστικό Κέντρο Εθνάρχη Μακαρίου του Γ' Παναγιάς .

Ακολούθως ο κ. Αναστασίου εξέφρασε την λύπη του για το γεγονός ότι η Πορεία Μακαρίου έχει ατονήσει σήμερα , προσθέτοντας πως η νεολαία δεν διδάσκεται και πως οι παλιοί που τον γνώρισαν έχουν φύγει...

Στόχος μας συνέχισε, ως Πολιτιστικό Κέντρο Εθνάρχη Μακαρίου του Γ Παναγιάς, είναι να διατηρήσουμε την μνήμη και το όνομα του Μακαρίου, αλλά και αυτών που έπεσαν για την Κύπρο και που πολέμησαν εναντίον του προδοτικού πραξικοπήματος, και της τουρκικής εισβολής, κατέληξε.

